

Příloha 1

Otázky pro rozhovor

1. Jak jste se dostal/a k působení v kapele The Tap Tap?
2. Z jakého důvodu setrváváte?
3. Je něco, co Vás naopak odrazuje od působení v kapele The Tap Tap?
4. Jak vnímáte své kolegy z kapely? Jaký s nimi máte vztah?
5. Jak vnímá Vaše rodina působení v kapele?
6. Vnímáte působení v kapele jako možnost pro seznamování se a vytváření nových vazeb s lidmi?
7. Ovlivnilo nějakým způsobem působení v kapele Vaši schopnost navazovat vztahy – ať už přátelské či partnerské? Jak?
8. Považujete působení v kapele za zaměstnání, které Vás naplňuje?
9. Ovlivnilo působení v kapele to, jak vnímáte sebe samého/samu? Jak?
10. Je finanční ohodnocení za působení v kapele Váš hlavní zdroj příjmu? Pokud není, pak co jím je?
11. Vnímáte finanční ohodnocení za působení v kapele jako dostatečné?
12. Navázal/a jste díky kapele sociální vazby, které Vám v životě pomohli se více osamostatnit? Např. pomoc při shánění bydlení, asistence apod.
13. Vede Vás působení v kapele k samostatnosti? Pokud ano, jakým způsobem?

Příloha 2

Rozhovor se členkou kapely: Jana

1. Jak jste se dostala k působení v kapele The Tap Tap?

V kapele jsem asi zhruba od patnácti, když jsem vlastně přešla z intru pro základky na intr pro střední v Jedličkově ústavu a vlastně první týden, co jsem byla na intru na Tapkách, kde máme i zkušebnu, tak mě na chodbě oslovil kapelník Šimon, jestli se nechci přijít podívat na zkoušku kapely a já jsem tam přišla a od té doby tam jsem a působím jako zpěvačka, hraju na tamburínu a zároveň jsem lektorka přípravky rytmického kurzu, kdy ke mně chodí jak členové kapely, tak potenciální zájemci o členství v kapele a společně vlastně trénujeme rytmus a písničky The Tap Tapu a všeobecně koordinaci hlavy a rukou a hraní sám za sebe i ve skupině a tak dále.

2. Z jakého důvodu setrváváte?

To je zajímavá otázka. No tak je to určitě jako jedna z mých nejstálejších věcí asi možná. Od těch patnácti v životě za tu dobu tam vznikly životní přátelství s těmi lidmi a zároveň muzika mě odjakživa bavila a i když samozřejmě jsou těžké chvíle někdy a někdy si asi možná každý z nás říká, jestli to má smysl nebo ne, jestli bychom se už neměli odtrhnout a posunout se někam dál, tak pořád ta parta a ta láska k té muzice a zároveň to, že tím mám možnost předávat nějaké know how ve smyslu, že lidé s postižením nemusí sedět doma na gauči, ale mohou dělat i normální věci, tak to jsou asi ty věci, které mě tam pořád udržují.

3. Je něco, co Vás naopak odrazuje od působení v kapele The Tap Tap?

Někdy asi možná klasická ponorka a že v jednu dobu toho bylo opravdu hodně těch projektů a člověk pak neměl čas se věnovat v podstatě ani jako svojí práci, která ho živí a někdy se možná neshodneme na nějakých projektech, že třeba kapelník má představu nějakou a my bychom měli jinou představu o nějaké prezentaci naší, ale vlastně spíš postupem času se dostáváme do toho, že si jako dokážeme o těch věcech popovídat a dokážeme najít nějaký kompromis.

4. Jak vnímáte své kolegy z kapely? Jaký s nimi máte vztah?

No tak pár z nich jsou mí nejlepší přátelé a pár z nich vnímám tak, jak vlastně učím spoustu z nich, tak je trochu vnímám jako svoje studenty a takové jako moje dětičky. I Šimon nám všem říká děti, takže on nás taky tak trochu vnímá a myslím, že ta jakoby základní parta, že jsme dobří kamarádi a snažíme se dělat dobrou muziku a navzájem se nějak podporujeme a v životě dobře ovlivňujeme.

5. Jak vnímá Vaše rodina působení v kapele?

Já myslím, že dobře. Ze začátku samozřejmě když jsem do kapely nastoupila, tak jsem mnohokrát slyšela ty věty, že muzika mě neuživí a že bych se měla věnovat jiným věcem a tak, ale postupem času přišli na to, že Tap Tap má svůj velký potenciál a místo v mém životě a moje mamka je vždycky dojatá, když přijde na nějaký koncert a může se pyšnit tím, že má dceru v Tap Tapu.

6. Vnímáte působení v kapele jako možnost pro seznámení se a vytváření nových vazeb s lidmi?

No to určitě. Určitě, během působení v Tap Tapu jsem se už setkala a díky Tap Tapu jsem se setkala se spoustou skvělých lidí, se spoustou i horších lidí, s některými jsem v kontaktu, s některými ne. Rozhodně je to prostředek pro seznámení se s dalšími lidmi – ať už v rámci koncertu, kdy se setkáváme i na festivalech s jinými kapelami a nebo s našimi fanoušky nebo když například se o nás točil časosběrný dokument, tak zase jsem se díky tomu dostala trochu do světa filmu a lidí, co na těch filmech pracují a tak dále.

7. Ovlivnilo nějakým způsobem působení v kapele Vaši schopnost navazovat vztahy – ať už přátelské či partnerské?

To je těžká otázka. Nedokážu posoudit, jak by to bylo, kdybych v kapele nebyla, protože je opravdu dvacet let součástí mého života ta kapela a zhruba v těch patnácti jsem se začala nějak víc formovat ve svém životě. Ale myslím si, že mi to určitě zvedlo sebevědomí i tím, jak se kapela vyšplhala a já s ní samozřejmě jsem se také někam posunula, takže za mě se mi opravdu možná navazují líp ty vztahy, míň se trochu bojím těch přátelských vztahů a jejich navazování a mám opravdu okolo sebe spoustu lidí. Zároveň jsem možná také díky tomu pochopila rozdíl mezi přátelstvím – kamarádstvím a tím, kdo je jenom známý. A tak možná díky tomu jsem schopná komunikovat s více lidmi, protože si umím nějak už nastavovat ty hranice a mít okolo sebe ty lidi a nedbat úplně na to, jestli zrovna jsme nejlepší přátelé nebo

se potkáme dvakrát za rok, a přesto jsme kamarádi, protože chápou, že všichni toho máme hodně, a i díky tomu Tap Tapu jsem to pochopila.

8. *Vy už jste o tom trochu začala v minulé otázce, ale ovlivnilo působení v kapele to, jak vnímáte sebe samu?*

No určitě, rozhodně. Já myslím, že jsem s Tap Tapem hodně jako dospěla a to i díky přístupu Šimona, který prostě byl na nás nebo je už asi méně, ale to je také tím že jsme se posunuli, hodně tvrdý a nekompromisní a chtěl z nás prostě vytrískat to nejlepší, co se z nás vytrískat dá, bez toho aby nás bral jaké nějaké chudáčky postižené, když to takhle řeknu a jo, rozhodně mě naučil Tap Tap nějaké jako sebedisciplině a tomu, že když budu chtít, tak můžu být úspěšná i jako v podstatě v tom, v čem si jako myslím, že už úspěšná být chci. Takže rozhodně mě Tap Tap neustále hnál k tomu, že pokud chci být právoplatným členem kapely, která se snaží na něco poukázat, tak musím pracovat i sama na sobě.

9. *Považujete působení v kapele za zaměstnání, které Vás naplňuje?*

No rozhodně. Nedokážu si moc představit teď, že bych od toho měla nějak odejít. Asi by mi kus mě chyběl v tuhle chvíli.

10. *Je finanční ohodnocení za působení v kapele Váš hlavní zdroj příjmu?*

Ne, to rozhodně není, to by mě neuživilo.

11. *A můžu se zeptat, co je tím hlavním zdrojem příjmu?*

Jo, jo, jo. Já teda toho dělám víc, kromě toho působení v kapele, tak ještě jak jsem říkala, tak učím, takže mám i finance z toho učení a jinak v současnosti pracuju v neziskové organizaci a tam mám na starosti individuální dárcovství, péči o dárce a online kampaně.

12. *Vnímáte finanční ohodnocení za působení v kapele jako dostatečné?*

To asi taky nedokážu úplně posoudit. Myslím si, že asi jak kdy. Někdy jo, někdy mi přijde, že jsou často ty věci tak náročné, že bychom si za to zasloužili i víc, ale vzhledem k tomu, že jsme zapsaný spolek a v neziskovkách už se pohybuju dlouho, tak vím, že to není zas tak jednoduché.

13. *Navázala jste díky kapele sociální vazby, které Vám v životě pomohly se více osamostatnit? Např. pomoc při shánění bydlení, asistence apod.*

To asi ne. To asi spíš díky Jedličkárně, kde jsem vlastně byla od první třídy až do maturity a díky té Jedličkárně jsem se vlastně dostala i do toho Tap Tapu. Já si jinak hodně věcí řeším sama, ale dostala jsem díky Tap Tapu určitě jednu pracovní příležitost, kde jsem měla možnost si vyzkoušet práci v byznysu, a to právě díky tomu, že jsem na sobě makala a Šimon mě rád doporučil tomu člověku.

14. Vede Vás působení v kapele k samostatnosti? Pokud ano, jakým způsobem?

Rozhodně. K samostatnosti, ale spíš k zodpovědnosti za svůj život bych tak řekla.